

Hari ne moviĝis.

“MI VOLAS HAVI MIAN LETERON!” li kriegis.

“*Mi volas vidi ĝin!*” postulis Dadli.

“EL!” muĝis onklo Verno, kaj li kaptis kaj Hari kaj Dadli ĉe la nukoj kaj ĵetis ilin en la koridoron, plaŭdfermante la kuirejan pordon post ili. Hari kaj Dadli tuj furioze sed silente luktis pri tio, kiu aŭskultos ĉe la serurtruo; Dadli venkis, do Hari, kun la okulvitroj pendantaj ĉe unu orelo, sternaĝis sur la ventro por aŭskulti ĉe la fendo inter pordo kaj planko.

“Verno,” onklino Petunjo tremvoĉe diris, “rigardu la adreson – kiel ili povas scii, kie li dormas? Ĉu vi supozas, ke ili gvatas la domon?”

“Gvatas – spionas – eble sekvas nin,” frenezeme murmuris onklo Verno.

“Sed kion ni faru, Verno? Ĉu ni respondu? Diru al ili, ke ni ne deziras –“

Hari povis vidi la brilajn nigrajn ŝuojn de onklo Verno paŝi iren-reen laŭ la kuirejo.

“Ne,” li finfine diris. “Ne, ni ignoru ĝin. Se ili ne ricevos respondon... jes, nepre bone... ni faru nenion...”

“Sed –“

“Mi rifuzas allasi iun tian en la domo, Petunjo! Ĉu ni ne ĵuris, akceptante prizorgi lin, ke ni fortretu tiun danĝeran sensencaĵon?”

* * *

Tiun vesperon, reveninte de la laboro, onklo Verno faris ion, kiun li neniam antaŭe faris; li vizitis Hari en ties ŝranko.

“Kie estas mia letero?” diris Hari, tuj kiam onklo Verno ŝovis sin tra la pordo. “Kiu skribas al mi?”

“Neniu. Ĝi estis erare direktita al vi,” tuj diris onklo Verno. “Mi bruligis ĝin.”

“*Ne estis eraro,*” kolere diris Hari. “La direkcio enhavis mian ŝrankon.”

“SILENTU!” kriis onklo Verno, kaj du araneoj falis de la plafono. Li kelkfoje anhelegis, poste trudis rideton, tre dolorigaspektan, al sia mieno.

“Nu – jes, Hari – nu, pri ĉi tiu ŝranko. Via onklino kaj mi iom pensis... vi jam fariĝas iomete granda por ĝi... ni opinias, ke estos bone, ke vi translokiĝu en la duan ĉambron de Dadli.”

“Kial?” demandis Hari.

“Ne demandu!” rekoleris lia onklo. “Portu ĉi tiujn aĵojn supren, tuj.”

La domo de ges-roj Dursli havis kvar dormoĉambrojn: unu por onklo Verno kaj onklino Petunjo, unu por vizitantoj (kutime Marĝa, la fratino de onklo Verno), unu kie dormis Dadli, kaj unu kie Dadli konservis la ludilojn kaj aliajn aĵojn, kiuj trois por lia unua dormoĉambro. Nur unu ekskurso